

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzetta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNISTVO:
34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . Lir 10.000
Letna inozemstvo . . . » 15.000
Letna inozemstvo, USA dol. 18
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXI. - Štev. 34 (1567)

Gorica - četrtek, 30. avgusta 1979 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Tragičen apel brez odziva

24. avgusta 1939, torej pred 40 leti, je tedanji papež Pij XII. po vatikanskem radiu poslal poziv vsem narodom, v katerem je med drugim rekel: »Z mirom se nič ne izgubi, vse se pa lahko izgubi v vojni...« Ta poziv je bil zadnji poskus, da se prepreči druga svetovna vojna. Toda tudi ta apel je ostal brez odziva, kajti 1. septembra ob jutranjih urah je Hitler vdrl na Poljsko. Začela se je druga svetovna vojna.

USODNI SPORAZUM MED HITLERJEM IN STALINOM

Starejši, ki smo tiste dni mrzljeno sledili vistem po radiu in v časopisih, se spominjamo, kako je bilo. Ze dolgo časa so se v Moskvi pogajali zastopniki Anglie in Francije, da bi pridobili Sovjetsko zvezo za skupen nastop proti Hitlerju, če bi ta vdrl na Poljsko kot je vse kazalo. Pogajanja so se vlekla brez konca, kajti tedanji sovjetski zunanjji minister Molotov ni rekel niti da, niti ne. Zvezec 22. avgusta pa pridejo po radiu prve vesti, da sta Hitlerjeva Nemčija in Stalinova Rusija sklenili unenapadni pakt. Naslednje jutro so vest potrdili časopisi.

Za ves zahodni svet je bila to najbolj tragična novica, saj so vsi vedeli, da pomeni uvod v drugo svetovno vojno kot je tudi res bilo. Sv. oče Pij XII. je hotel poskusiti še zadnjic, da bi prepričal državnike, naj nadaljujejo s pogajanjem: »Naj se vrnejo ljudje k sporazumevanju, naj se znova vrnejo k razgovorom. Če bodo to delali z dobro voljo ob upoštevanju medsebojnih pravic, bodo videji, da odkritosrni in stvarni razgovori vodijo zmeraj do uspeha...«

Seveda so bile te besede zaman, ker sta Hitler in Stalin sklenili ne samo unenapadni pakt, temveč skrivaj tudi, da si bosta vzajemno razdelila Poljsko. To se je izkazalo sredi septembra istega leta, ko je sovjetska Rusija zahrbtno napadla Poljsko in sta si Hitler in Stalin, kot dva gangsterja, razdelila poljsko državo vsakemu en kos.

CERKEV V SLUŽBI MIRU

Pij XII. si ni delal utvar. Slutil je, kaj se je v Moskvi že sklenilo, zato se je Apostolski sedež pripravil, da bo opravljal med spopadom svoje samaritansko delo kot že med prvo svetovno vojno. Vendar od začetka tudi v Vatikanu niso slutili, kakšne razsežnosti bo zavzel novi spopad. Kljub temu vemo, da je Apostolski sedež ves čas konflikta iskal le mir in je vsemi močmi skušal ublažiti posledice vojne, ki je ni mogel preprečiti. Sedanji papež je bil takrat 19-leten študent. Zato prav dobro ve, kako je bilo.

Po vojni Cerkev ni nehala delati in posredovati za mir, ko je ta bil sedaj tu sedaj tam ogrožen. Naslednik Pija XII., papež Janez XXIII. je napisal posebno okrožnico, ki se začenja z besedami »Pacem in terris...« Morda je to najbolj pozvana enciklika v tem stoletju. Za njim je spregovoril II. vatikanski vesoljni zbor.

Tudi zbranim koncilskim očetom je bil pri srcu mir med narodi, zato so temu posvetili posebno pažnjo v konstituciji Gaudium et spes ali Cerkev v sodobnem svetu. V tej konstituciji je celotno 5. poglavje posvečeno miru med državami. Tam pravijo: »Mir ni nikoli za vedno pridobljen, marveč ga je treba neprestano građiti... Če hočemo zagotoviti mir, je nujočno potrebno imeti odločno voljo spoštovati druge ljudi in narode ter njih dobrostan v iztrajno si prizadevati za bratsko sožitje.«

Pavel VI. je prevzel dedično koncila tudi glede prizadevanj za mir. Zaradi tega ga vidimo neprestano v skribi za to dobro. V tej skribi je šel tudi na sedež Združenih narodov v New York, da je tam zbranim državnikom govoril o miru in pravljnosti, ki je temelj miru.

V omenjeni konstituciji so tudi besede: »Vneto pozivamo vse kristjane, naj "izvršujejo resnico ljubezni" in naj se združijo z drugimi ljudmi, ki so iskreno za mir, da bi mir izprosili in vzpostavili.«

To je nagnilo Pavla VI., da je razglasil poseben, svetovni dan molitve za mir. Prvič se je ta dan obhajal 1968 na novo leto. Od takrat dalje je vsako leto 1. januar dan molitve za mir.

Tudi letos bo tako. Papež Wojtyla je že določil glavno misel tega dneva, in sicer: »Resnica je moč miru.« Poleg tega vemo, da bo sedanji sv. oče šel v začetku oktobra v ZDA tudi zato, da bo na sedežu Združenih narodov govoril zbranim državnikom podobno kot njegov prednik Pavel VI. Gotovo bo tudi Janez Pavel II. opozoril voditelje narodov, da je njihova glavna naloga skrbeti in se truditi za mirno reševanje medsebojnih sporov.

Naj bi tragični apel Pija XII. pred 40 leti ne postal brez odziva pri sedanjih voditeljih narodov.

K. H.

Srečanje v Assisiju

V Assisiju je bilo srečanje, pri katerem so razmišljali, kakšno mesto imajo diakoni v današnji Cerkvi. Samostojno službo diakona je obnovil zadnji koncil. Danes je na svetu okoli 5.000 diakov. Največ jih imajo ZDA in sicer 3.000, Južna Amerika 550, Afrika 130, Azija 70, Avstralija 40 in Evropa 440. Italija ima sedaj nad 100 diakov. Največ jih je v Neaplju (34), zatem v Turinu (23).

Nova cesta na Kolovratu

Kolovrat je gorski greben, ki se razteza na južnem bregu Soče od Volč do Livka. Po tem grebenu teče sedanja italijansko-jugoslovanska meja. Južna pobočja Kolovrata tvorijo senožeti, ki so nekoč po njih pasli in kosili Benečani iz občine Drek. Malo pod grebennom Kolovrata teče staro cesta, ki je služila domačinom iz Benečije, je pa povezovala tudi Kambreško nad Ročinjem z Livkom. Ob razmejitvi leta 1947 je ta cesta prišla pod Jugoslavijo, tako da beneški ljudje pod Kolovratom niso več mogli po njej spravljati sena v dolino.

Ob Osimskej sporazumi so sklenili, da bodo to staro cesto vrnili Italiji, v zameno pa bo italijanska vlada na svoje stroške zgradila novo cesto prav na grebenu, da bo ostala povezava med Kambreškim in Livkom po jugoslovanskem ozemlju.

To oblubo je Italija sedaj izpolnila. Ob koncu julija so namreč odprli novo cesto, ki veže Kambreško z Livkom. Cesta je dolga 5 km in so značili stroški 300 milijonov lir. Otvoritev se je udeležili številni zastopniki oblasti iz dežele Furlanije-Julijanske krajine in iz Slovenije. Deželnji predsednik Comelli je v svojem govoru omenil, da bodo zgradili tudi cesto iz Solkana v Goriška Brda, kakor predvidevajo Osimske sporazumi. Omenil je tudi problem narodne manjšine v naši deželi. Toda pri reševanju tega problema je dosti manj dobre volje na obeh straneh kakor pa pri reševanju gospodarskih problemov.

Tudi zbranim koncilskim očetom je bil pri srcu mir med narodi, zato so temu posvetili posebno pažnjo v konstituciji Gaudium et spes ali Cerkev v sodobnem svetu. V tej konstituciji je celotno 5. poglavje posvečeno miru med državami. Tam pravijo: »Mir ni nikoli za vedno pridobljen, marveč ga je treba neprestano građiti... Če hočemo zagotoviti mir, je nujočno potrebno imeti odločno voljo spoštovati druge ljudi in narode ter njih dobrostan v iztrajno si prizadevati za bratsko sožitje.«

Pavel VI. je prevzel dedično koncila tudi glede prizadevanj za mir. Zaradi tega ga vidimo neprestano v skribi za to dobro. V tej skribi je šel tudi na sedež Združenih narodov v New York, da je tam zbranim državnikom govoril o miru in pravljnosti, ki je temelj miru.

V omenjeni konstituciji so tudi besede: »Vneto pozivamo vse kristjane, naj "izvršujejo resnico ljubezni" in naj se združijo z drugimi ljudmi, ki so iskreno za mir, da bi mir izprosili in vzpostavili.«

Papež Janez Pavel II. v Dolomitih

Nedelja 26. avgusta je bil verjetno za sv. očeta najdaljši dan apostolskega dela v vseh desetih mesecih njegovega pontifikata. Od petih zjutraj do enajstih ponoči je tudi za utrjenega človeka napr in fizična preizkušnja prvega reda. V teku dneva se je vozil v letalu, v helikopterju, avtomobilu in na žičnici. Kakor je sam povedal v Bellunu, je v enem dnevu doživel vse vremenske spremembe: dež, sneg, mraz 7 stopinj pod ničelo, sonce...

ROJSTNI KRAJ JANEZA PAVLA I.

V rojstni vasi pok. papeža Albina Luciani so domačini in številni turisti še pred osmo uro do kraja napolnili prostrani trg, ki se od tega dne imenuje trg papeža Janeza Pavla I. Toda nebo je zastrupito; kar naprej dežuje in rosi, kakor se v Canale d'Agordo velikokrat dogaja. Vsa vas je okrašena z zeleno smrekino in cvetjem na oknih kakor se vidi samo na Tirolskem.

Kmalu po osmi uri pristopi sv. oče k oltarju sredi trga — pod dežnikom. Navdušeni pozdravi od vseh strani. Med tem prinesajo domači fantje v narodnih nošah baldahin in tako se začenja za to vas edinstvena sveta maša. V krajšem nagovoru sv. oče poudarja in razlagata prisotnost Cerkev v vaški skupnosti, prisotnost Cerkev v družini; sad tega je človeka vredno krščansko življenje, cvetovi pa so misionski, redovniški in duhovniški poklici.

Ura je deset, ko sv. oče obišče sredi vasi zelo skromno rojstno hišo pok. papeža Luciani. V hiši je sv. očeta pričakovala večja skupina sorodnikov, ki jih je brat pokojnega papeža po vrsti predstavil. Ta obisk v družini Luciani je trajal kar pol ure in je bil popolnoma privaten, brez vsakega spremstva v časnikarjev.

Papežu so tudi predstavili študentko,

Poljakinja iz Krakova, ki je med počitnicami varuhinja malih otrok v dveh družinah Luciani in se tako spopoljuje v znamju italijanskega jezika.

PRIŽNICA, 3.309 METROV VISOKA

V pravem snežnem metelu se je kmalu po 12. uri povzpel sv. oče z žičnico na vrh Marmolade in s tega najvišjega vrha Dolomitov govoril vsemu svetu ter molil Angelovo češčenje za ves svet. Kratek nagonov, posvečen Materi božji je povezel milijone kristjanov.

Prisotnost prvega papeža na tako visoki prižnici sveta — kakor se je izrazil bellunski škof Ducoli — je napolnila z veseljem številne alpiniste, otroke ter nad 80 let stare gorjane, skupno 2.000 oseb, ki so mogli prisostvovati temu edinstvenemu dogodu.

Kljub izrednemu mrazu in sneženju je je sv. oče z lakkoto izkušenega turista prišel pred 2 m visok bronasti Marijin kip in ga blagoslovil. Tako so dobili gorski velikani svojo varuhinjo, Mater božjo, z nasmovom Kraljca Dolomitov. Kip pa ne bo stal na sedanjem mestu, ampak ga bodo zaradi izrednih vremenskih razmer v teh višinah prenesli nekoliko niže v naravno gorsko votlinu.

VISEK DNEVA V BELLUNU

Ura je bila tri popoldne, ko so nad Bellunom zbrneli helikopterji in naznani prihod sv. očeta. Po pristanku je papež najprej obiskal semenišče, čemur je sledilo srečanje z vsemi škofi Treh Benečij.

Ob vsej poti tako sedaj kakor dve uri pozneje pred mašo na športnem stadionu so papež pozdravljali tisoči in tisoči. Nihče ne ve, koliko ljudi je bilo to nedeljo v

Glavni trg s farno cerkvijo v Canale d'Agordo, rojstnem kraju papeža Luciani — Janeza Pavla I., ki se od zadnje nedelje imenuje po tem papežu. Canale d'Agordo je zadnje čase postal cilj premnogih romarjev in izletnikov, ki želijo s tem obnoviti spomin na »papeža smehljaja«

Pismo Kongregacije za nauk o posmrtnem življenju

Kongregacija za nauk vere je 17. maja letos objavila »pismo o nekaterih vprašanjih, ki zadevajo ehatologijo«. Pismo opozarja katoliške teologe, naj se držijo nauke cerkvenega učiteljstva. »Gre za člen apostolske vere, ki zadeva večno življenje, splošno to, kaj bo po smrti. Glede tega nauka ni dovoljeno kaj odvzeti ali nepopolno in negotovo govoriti brez nevarnosti tako za vero kot za zveličanje vernikov.«

Teološki spori so tudi deloma krivi zmede in stiske med verniki glede vprašanja, kaj bo po smrti. Čeprav kristjan pozitivno dvomi, se vendar kar boji odgovarjati na vprašanje: kaj nas čaka po smrti, mora nič? Celo o bivanju duše po smrti se šele razpravlja.

»Sveta kongregacija, katere naloga je varovati nauk vere, želi opomniti, kaj Cerkev v Kristusovem imenu uči, posebno na

ticipira tisto poveličanje, ki je namenjeno vsam pravčinim.«

7. Cerkev veruje v vstajenje mrtvih (prim. veroizpovedi). 2. Cerkev veruje v vstajenje celotnega človeka; za pravčne je vstajenje samo podaljšanje Kristusovega vstajenja na ljudi. 3. Cerkev uči, da duhovna podstat, »duša«, ki ima zavest in voljo, po smrti dalje živi.

4.

4.

4.

4.

4.

4.

4.

4.

4.

4.

Cerkev zavrača mišljenje in govorjenje, da so njene molitve, pogrebski obredi in skrb za umrle nesmiseln.

5. Cerkev pričakuje »častitljivo razodjetje našega Gospoda Jezusa Kristusa« (Riml. 1, 4), ki je različno in oddeljeno od človekovega stanja takoj po smrti.

6. V svojem nauku o človekovi usodi po smrti Cerkev izključuje vsako tolmačenje, ki izvrtuje edinstveno vnebovzetje Device Marije; telesno poveličanje Device an-

ZAKAJ TAKŠNI USPEHI?

Sedanji sv. oče kar naprej prosi, pripomore ţe skozi deset mesecev: molite zame, pomagajte mi z molitvijo. Sam veliko vso kutojutri premoli; po vsem svetu se opravlja zanj organizirana molitve; v škofiji Belluno so imeli v vseh škofijah molitvene dneve za duhovni uspeh papeževega obiska; v Canale d'Agordo so romarji-domaćini vso noč pred obiskom molili, premisljevali, poslušali Lucianijev in Wojtylovo besedilo iz njunih govorov in knjig.

V mestu Belluno smo videli številne napise čez vso širino cest; to niso bili pozdravi v čast visokega gosta, to so bili kratki, praktični izreki, misli iz prve Wojtylove okrožnice »Redemptor hominis«. Po uradih, v dvorani za časnike, v vseh krajavnih časopisih se je čutila škofova želja: molite za duhovni uspeh papeževega obiska.

Dva dni v »zlati« Pragi

»Zlata ulička« v Pragi

Budnica je zelo zgodna; skoro ne moremo verjeti, da je že dan. Ob 8.30 smo na meji. Ob 10.35 jo prekoračimo in znova smo na čeških tleh. Vreme nam ni naklonjeno. Sivi oblaki prepregajo nebo, od časa do časa se ulije dež. Ko dospemo v Prago, se zvedri.

Nastanimo se v hotelu in po kosilu se z avtobusom povzpne na grič, kjer stoji mogočni stadijon. Iz višine občudujemo pod seboj »zlati« Prago. Pred leti, ko smo jo obiskali na ekumenskem potovanju, se nam je prikazala v drugačni luči. Sačno je bila zanemarjena, ljudje zamišljeni. Sedaj pa velikanska množica turistov preplavlja mesto, da domačinov med njimi skoro ne opazimo.

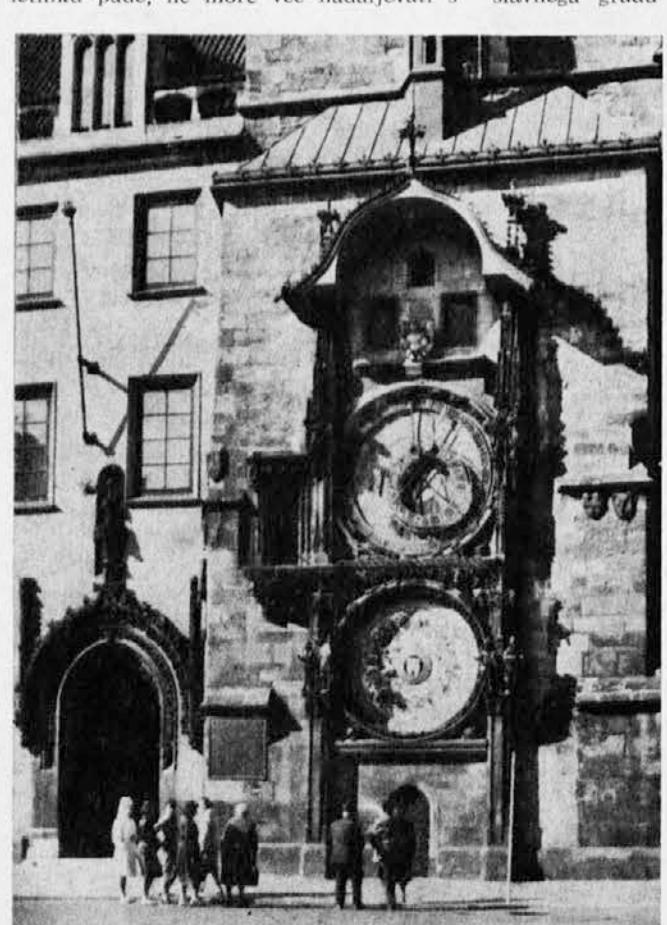
Mesto se je v marsičem spremenilo. Glavne palače, zdane v slogu baroka in liberty, so obnovljene in tujec kar strmi nad bogastvom ornamentov, nad lepoto slogov in nad dovršeno urbanistiko.

Napovedana je večerja pri Švejkovi, znamen tipičnemu središču veselih Pražanov. Nismo sami. Za dolgimi mizami sedijo nemški, ruski, poljski, angleški in holandski turisti. Po večerji se razvije niz raznih iger. Napovedovalce nas predstavi ne kot Italijane, temveč kot Slovence, bivajoče v Italiji. Vsi nam posklopajo.

V raznih tekem nastopijo tudi naši romarji. Zberejo dr. Šavljija, ki v tekmovanju s tremi drugimi zmaga, ko prvi izpije z dudo steklenico piva. Navijamo zanj, da smo vsi hripavi. Prav tako doseže lepe uspehe Mirjam Prašnikova, ki ubranjoza po češko pesem. Vrstijo se še druge igre, vrstijo se tudi vrčki piva, ki si ga vsak lahko po mili volji privošči. Po zaključku gremo v hotel za prenočitev.

Petak 27. julija, zadnji dan v Pragi. Naše potovanje se izteka. Hitimo, da dobro uporabimo še zadnje ure. V avtobusu vodnica odgovarja na naša vprašanja. Povprečna plača delavcev in uradnikov je 2.600 kron na mesec (približno 210.000 lir). Vsi so državni delavci, privatno ne sme nihče delati. Hiše, stanovanja so vsa v državnih rokah.

Pred trgovinami smo videli dolge vrste ljudi, ki so potrežljivo čakali, da kupijo kruh, zelenjavno, meso. Vse šole, tudi univerze so brezplačne, le knjige si mora vsak sam kupiti. Na univerzo sprejmejo le toliko slušateljev, kolikor jih država potrebuje za posamezne stroke. Kdor v prvem letniku pada, ne more več nadaljevati s

Astronombska ura
v Pragi

DRUŠTVO SLOVENSKIH IZOBRAŽENCEV - TRST
prireja XIV. študijske dneve

Draga 1979

S p o r e d

Sobota 1. septembra

16.30 Bohinj: Ob 40-letnici neke vizije

Nedelja 2. septembra

9.— Sveta maša na kraju zborovanja

10.— Narodnost v teologiji in Cerkvi proti letu 2000

16.— Slovenski matični, zamejski in zdomski trenutek

Zborovanje bo v parku Finžgarjevega doma na Opčinah, Narodna ulica 89. V primeru slabega vremena bo prireditev v dvorani.

V petek 31. avgusta ob 18. uri bo na sedežu društva v Trstu, Donizettijeva 3, tiskovna konferenca s predstavitvijo letošnjih predavateljev.

kakšnem nesporazumu so ga obiskali samo potniki iz drugega avtobusa. Grad je eden najlepših biserov med češkimi tovrstnimi zgradbami. Leži 28 km jugozahodno od Prage. Zgradil ga je Karel IV. v letih 1348-1465 kot zakladnico državnih dragocenosti in relikvij. Sestavljen je iz treh samostojnih zgradb, trdnjave, bivališča in cerkve. Leta 1919 je država prevzela njegovo upravo in sedaj služi kot muzej.

In že je prišel zadnji večer našega rojemanja. Večerja je v tipičnem lokalnu pri Fleku. Vse je natrpano, čeravno je ura še zelo zgodna. Kupimo si vstopnice za gledališče češke folklore. Nismo razočarani, ko prisostvujemo vratolomnim plesom.

In spet je bila prekratka noč, spet je

Cerkv sv. Vida na Hradčanah

prišel prezdogaj zadnji dan potovanja. Pred nami je dolga pot od Prage do Gorice. Sofer je z velikim trudem dobil nakanila za gorivo. Ob 6.30 odpotujemo. Na češko-avstrijski meji neverjetno hitro vse uredimo in že drvimo po zeleni Avstriji proti Linzu, kamor dospemo še prezgodaj za kosišo.

Zadovoljni smo, da smo pustili za sabo Zeleznico zaveso, ki človeka navdaja s čudno tesnobo in negotovostjo. Iz srca se nam izvije zahvalna pesem. Morda le prezgodaj, kajti čaka nas še zadnja preizkušnja, ko se moramo 20 km pred Spitalom tudi mi uvrstiti v 8 km dolgo kolono vozil, ki se korakoma pomikajo proti meji. Na srečo so bili skoro vsi namenjeni na dalmatinsko obalo čez Jugoslavijo, in ko smo prišli na italijanska tla pri Trbižu, je bila pred nami prosta pot.

Pred polnočjo smo bili že v Gorici. Drugi avtobus pa je prispel v Gorico ob eni in pol ponoči. Tudi oni so naleteli na avtokolono, imeli pa so še druge težave; vendar so jih srečno premagali ob izredni velikodušnosti nekaterih potnikov, katerim izrekamo v imenu vodstva najiskrenje zahvalo in priznanje.

Se posebno zahvalo pa smo dolžni doberdobskemu župniku g. Antonu Lazarju, ki je nadomeščal obolelega voditelja g. Juraka in to svojo nalogu z izredno vestnostjo izvršil, g. Bogomilu Breclju, ki je skupno z g. Arturjem Koshuto vodil drugi avtobus, in g. Ljubu Marcu, ki nas je s svojo posrečeno besedo in vedrino potolažil, ko so bili naši živci ob zadnji preizkušnji že na tem, da klonejo. Hvala tudi vrlima in potrežljivima šoferjem Brunu I. in Brunu II., ki sta nas tako varno vozila in skrbela za našo prtljago ter zastopnici potovalne agencije IOT Olgji Ragni iz Brescia, ki si je s svojim sončnim značajem hitro osvojila vse romarje in bila vedno v pomoč, ko je bilo treba kaj posredovati ali urediti.

Vsem klicemo: Nasvidenje prihodnje leto na četrtem romanju Katoliškega glasa!

Zora Piščanc

Sv. Višarje

Po svojem povratku z Sv. Višarjem, kjer sem preživel 15 dni, moram ponoviti, kar sem v Katoliškem glasu napisal že pred nekaj tedni. Na Višarje prihaja vedno veliko ljudi, a naši ljudje s Tržaškega in Goriškega so letos na Višarje skoraj pozabili. V zakristiji so zabeležene tri skupine, v registru ob cerkvih vratih pa le s težavo naletiš na imen Tržačana ali Gorčana. Zakaj ta letošnja pomanjkljivost? Ali ni nam to v škodo?

Romarji prihajajo iz vseh krajev Slovenije. Letos prednjačijo verniki iz mariborske škofije, zlasti iz Prekmurja. V soboto 11. avgusta, kadar tudi na praznik 15. avgusta je bilo na Višarjah več kot 1.500 romarjev in izletnikov. Vreme je bilo ves čas zelo ugodno, samo v nedeljo 19. avgusta so Višarje z zelo slabim vremenom razočarale marsikaterega pogumnega romarja. A Višarje so Višarje: nikoli ne veš, kaj te na hribu čaka.

Na Višarjah je nepričakovano razvesila skupina mladih Slovencev iz Argentine, ki so pri maši vzorno sodelovali. V soboto 11. avgusta je maševal v svetišču ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogačnik, v nedeljo 19. avgusta pa videmski nadškof Alfred Battisti. Prisostvovalo smo seveda mašam v italijanskem jeziku, kakor tudi v nemškem; letos tudi v hrvaškem (dve skupini iz reške nadškofije).

Ves mesec avgust sta bila na Višarjah kot dušna pastirja — deloma tudi v juliju — Vinko Žakelj, slovenski izseljenski duhovnik v Belgiji, in salezijanski duhovnik Jožko Sraka.

Župnik iz Zabnic, g. Mario Černet, ki za Višarje skrbi, prihiti vsak dan v svetišče in vodi petje ter molitve v treh jezikih z neutrudljivo predanostjo in vztrajnostjo. Salvatore Venosi pa skrbi za reden in urejen potek vsega dela v svetišču.

Na Sv. Višarjah se da opazovati in primjerati, kakšno je liturgično sodelovanje pri sv. maši. Marsikaj lepega se vidi in sliši, a zdi se mi, da je liturgično sodelovanje v marsikateri župniji še zelo pomajkljivo — če ni celo nazadovalo. Ali res ni mogoče nič boljšati? In se bomo kar vedno zadovoljili s prvim navdušenjem, ki nas je prevzelo po uvedbi materialne jezike v bogoslužje?

Bralci pišejo

Dvojno merilo — kako dolgo še?

Pred tremi nedeljami sem na cerkevnih vratih naše župne cerkve našel dvojezični program svečanosti za praznik Vnebovzetja Marije Device, ki ga je pripravila sosednja župnija v Moši.

Naš domači župnik je pri jutranji maši povabil farane, naj se udeležijo te slovensnosti. Tako sem se tudi sam udeležil, in bila je to res velika slovesnost, saj je somaševalo kar osem duhovnikov, med njimi tudi eden slovenski. Med množico sem opazil mnogo domačinov iz sosednjih župnij.

Slovesnost se je začela s sv. mašo in prav tu sem ostal razočaran. Med branjem berila in evangelija sem zmanjčkal, da bi tudi naš slovenski duhovnik prebral evangeli in slovenskem jeziku. Ko sem videl, da do tega ni prišlo, sem začel razmišljati, zakaj sploh razobejo slovenske lepake na vratih naših cerkva? Spomnil sem se na domačega župnika, ko ob nedeljah prebere v cerkvi evangeli in italijanskem jeziku tudi že je v cerkvi samo ena oseba, ki ne govori slovensko. Tam pa, na slovesnosti v Moši je bilo po mojem približno tri tisoč ljudi, med njimi prav gotovo več kot petsto slovenskih vernikov.

Rad bi vedel, ali morajo samo slovenski duhovniki prebrati evangeli in drugem jeziku, ne pa tudi obratno, tudi že je prisoten slovenski duhovnik in toliko slovenskih vernikov?

Če pa v bodoče še ne misljijo odgovorni rešiti tega problema, jim svetujem, naj vsaj ne razmetavajo denarja za slovenske lepake. Naj ga raje cerkvene oblasti dajo za druge bolj potrebne namene.

Stanislav Klanjšček

Lojze Škerl

Iz Slovenije

Mati božja na Ilovici v Tolminu

Ir bule, ki jo je papež Celestin leta 1192 izdal čedadjskemu kapitlju, izhaja, da so bile v tistem stoletju na Tolminskem tri samostojne duhovnije: sv. Danijel v Volčah, Devica Marija v Bovcu in sv. Vid na Svetiški gori. V naslednjem stoletju pa je omenjena fara sv. Urha v Tolminu, ravno nasproti sv. Danijela onstran Soče.

Sedanja tolminska farna cerkev pa je bila stoletja znana božja pot Marija na Ilovici, kamor so romali že v 15. stoletju in še prej, kot izhaja iz zapisnikov čedadjskega kapitljja. Po prenosu fare od sv. Urha na Ilovico pa je prišla ta božjepotna cerkev sčasom v pozabio in celo jeno ime »na Ilovici« se je pozabilo. Pri obnavljanju cerkve po prvi svetovni vojni pa so v prenovitveni vremeni odstranili tudi stariški kip in ga nadomestili z ne preveč posrečeno sliko Vnebovzetja v glavnem oltarju.

Kip je do pred nekaj let ležal nekje porabljen, potem pa so ga obnovili in leta 1974 spet postavili v tolminsko cerkev Skof iz Kopra ga je slovensko ustoličil in blagoslovil. Kip predstavlja kronano in vnebovzetno Marijo, ki sedaj znova daje veljavo »Mariji na Ilovici«, staro božji poti in tolminski farni cerkvi.

Letos pa so dobili prenovljeno še starinsko Marijino podobo. Izhaja iz leta okrog 1540 in je delo beneške šcole. Vendar pa je večkrat neveče preslikana. Predstavlja pa Marijo z Detetom ter Janezom Krstnikom na eni ter sv. Petrom na drugi strani. Iz spodnjega kota pa dviga svoj obraz k Detetu sv. Katarina.

Podobo so obnavljali tri leta. Na nedeljo 2. septembra letos, ko bo v Tolminu birmovanje, bo škof blagoslovil tudi prenovljeno Marijino podobo. Slovesnost bo ob 10. uri.

Pok. s. Ahacija Kacin

cija je poleg vodilnih in administrativnih poslov skrbela tudi za pouk verouka, imela vzgojne učne ure in jezikovne lekcije. Našla je tudi čas za tiste gojence, ki so preživljali počitniške dni v zavodu, da jih je navajala v razna ročna in zabavna dela.

Da je mladino zaposlila in razvedrila, je začela z zbiranjem znakov in drugih posobnosti. Veliko je s tem pomagala misjonom in zavodskim dobrotnikom.

Po zgledu sv. Frančiška je imela globoko spoštovanje do duhovnikov. Visoko je cenila njihove nasvete in pobude. Zadnja leta smo jo videvali v knjižnici pri zbiranju, urejanju, vpisovanju in razvrščanju knjig. Velikodušna in vestna pomočnica ji je bila gdč. Ivanka Furlanova.

Obogatili sta knjižnico z okrog 800 lepo vezanimi knjigami in revijami in to po nasvetu pok. dr. Rudija Klinca, ki je bil duša in srce Zavoda sv. Družine.

Gospod jo je poklical v dom počitka in blažene sreče v torek zjutraj 21. avgusta. V sredo 22. avgusta smo s slovensko pogrebno sv. mašo ob navzočnosti številnih duhovnikov, sorodnikov, dobrotnikov in priateljev ter znancev pospremili njene telesne ostanke na goriško pokopališče, kjer čakajo vstajenja.

Redovne sestre

SEKCija SLOVENSKE SKUPNOSTI V DOLINSKI OBČINI prireja na igrišču ob srednji šoli v DOLINI vsakoletni

Naš praznik

s sledičem sporedom:

Sobota 1. septembra

- 16.00 odprtje kioskov
- 19.00 nastop pevskega zbora »Marij Kogoj« iz Trsta
- 20.00 igra ansambel Lojzeta Hledeta iz Števerjana

Nedelja 2. septembra

- 15.00 odprtje kioskov
- 17.00 kulturni program:
  - koncert godbe na pihala iz Ricmanj
  - koncert ansambla Lojzeta Hledeta
- 20.00 prosta zabava ob zvokih istega ansambla

Ponedeljak 3. septembra

- 16.00 odprtje kioskov
- 19.00 mali koncert »Veselih godcev« iz Boljunca
- 20.00 za prosto zabavo igra isti ansambel.

Vse tri dni delujejo kioski z jedmi na žaru in domaćim vinom!

Tržačani odhajajo v Rim

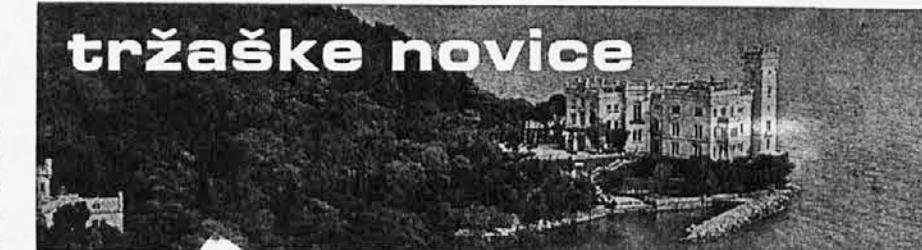
»Dež za soncem mora biti, za veseljem žalost priti.« Kakor se v naravi in življenju kar naprej uresničuje ta Slomškov pregor, tako se dogaja tudi v večjih skupnih delih, tudi v tržaškem romanju. Sedaj so vsi oblaki mimo in tržaški verniki s svojim škofom veselo odhajajo v središče krščanstva, da tam obličejo grobove zadnjih papežev in molijo pred oltarji svetnikov in mučencev. Že naš veliki Prešeren je zapisal, da je v romarskih svetih vir srčnega veselja... »sled sence zarje, onstranske glorie, vtisnjene v oltarje.«

V torek 4. septembra bomo imeli slovensko službo božjo v baziliki Marije Snežne, kjer sta pred enajstimi stoletji molila naša slovenska apostola sv. Cirill in Metod in v tej staroslovni cerkvi položila na glavni oltar prve slovenske bogoslužne knjige. Drugo jutro 5. septembra bomo obhajali ob 8.30 sv. Evharistijo v baziliki sv. Petra, nato pa bo isto dopoldne avdience v Castelgandolfu, kjer bomo pozdravili prvega slovenskega papeža.

Vabimo rojake, ki berejo te vrstice, da bi bili v teh dnevih duhovno z nami združeni, saj velika skupina 480 romarjev často predstavlja slovenske vernike v tržaški škofiji. Radisti tehniki bodo poskrbili, da boste doma mogoče še isti dan slišali potek naše avdience pri papežu in prav tako od tam poslušali lepo pesem Marija skoz življenje. Sv. očetu bomo darovali žahhtno vino s Kolonkovca, teran s Krasom, med z Brega in knjigo s številnimi slikami »Zakladi Slovenske.«

Namen našega skupnega romanja je po škofovi želji predvsem ta, da pred svetim očetom obnovimo spomin na zgodovinsko škofijo zborovanje v preteklem decembru. Čeprav se o tem dogodku sedaj med počitnicami manj govorji in piše, se mora praviti krščanski duh izza časa zborovanja poživiti med vsemi verniki v škofiji. Pot krščanskih skupnosti različne narodnosti je samo ta, da se vsi vztrajno trudimo za pravčno sožitje, da ne opuščamo ničesar za medsebojno zblizjevanje, da nikoli ne odstopamo od svojih verskih in narodnih pravlic.

In sedaj, tržaški romarji, veselo na dolgo božjo pot! Ne prinesimo iz Rima samo

tržaške novice

Poroka

V Sv. Križu pri Trstu sta se v soboto 25. avgusta poročila dr. Mirko Špacapan in Katy Kostnapfel. Oba izhajata iz globoko vernih in narodno zavednih družin. Dr. Mirko Špacapan je bil zelo aktiven v skavtskih vrstah ter v odbokarski sekciji SZ Olympia, navdušeno je sodeloval v vrstah mladinske SSK ter je dober pevec. Tudi Katy Kostnapfel je zrasla v skavtski organizaciji in bila delavna v slovenskih mladinskih društvenih. Zato je poročni maši prisostvovalo veliko število priateljev in znancev tako iz skavtskih vrst kot iz vrst Slovenske skupnosti.

Poročno mašo je opravil Mirkov bratolec dr. Ivan Merlak, stolni kanonik v Ljubljani in glavni urednik tedenika »Družine«. Med mašo je pel moški zbor »Mirko File«, katerega zvest član je tudi dr. Mirko. Po poroki so bili vsi gostje povabljeni na nevestin dom na prigrizek, poročno kiso pa je bilo v restavraciji »Volnik« v Vel. Repnu.

Novoporočencema želimo obilo božjega blagoslova na novi življenjski poti. Naj bi naprej služila naši narodni skupnosti, se udejstvovala v naših organizacijah, slovenski rod v zamejstvu pa obogatila z novimi življenji, kot je to lepo povedal dr. Ivan Merlak v poročnem nagovoru. Bilo srečno!

Predstavitev nove izdaje Alasievega slovarja

Gregorio Alasio da Sommaripa je bil redovnik servit, ki je leta 1601 prišel v devinski grad ter postal dušni pastir tamkajšnjih vernikov. Pri tem je prišel v stik s kraškimi ljudmi in njihovim pogovornim jezikom, ki je bila slovenščina. Nemu, doma iz Piemonta, se je zazdrovalo, da se nauči tega jezika, pri čemer mu je pomagal tretji grof sin Matija. Sad te dobre volje je bil italiansko-slovenski slovar, ki ga je sestavil in je izšel v Vidmu leta 1607. Bil je izraz sožitja med tu živečima italijanskim in slovenskim prebivalstvom.

Sedaj je Mladinska knjiga iz Ljubljane v sozaložbi z devinsko-nabrežinsko občino in Založništvom tržaškega tiska poskrbela za faksimilirano izdajo tega slovarja. Predstavitev knjige je bila 23. avgusta v devinskem gradu, ki so se je udeležili številni slovenski in italijanski kulturni ter politični predstavniki tostran in onstran meje. Prisotne je najprej pozdravil gostitelj princ Raimondo della Torre e Tasso, zatem pa župan devinsko-nabrežinske občine Škerk. O Alasievem slovarju je spregovoril pisec uvdene študije dr. Lino Legiša. Iz vseh govorov je bilo razbrati osnovno misel, da je slovar prispevek k zbljevanju med dvema narodoma in da govorji o enakovrednosti narodov in ljudi. Predstavitev slovarja sta zaključila recitacija odlomkov, ki jih je Alasio dodal slovarju in nastop mandolinistične skupine iz Tržiča.

Daljše poročilo o tej prireditvi objavimo prihodnjič.

Mladinski raziskovalni tabor v Šentjerneju

Organizatorji gibanja »Znanost mladini« iz Novega mesta so povabili 7 dijakov kemične sekcije poklicnega zavoda za industrijo in obrt v Trstu na Mladinski raziskovalni tabor »Nič nas ne sme presenetiti v Šentjerneju na Dolenjskem.«

Glavne teme raziskavanja so bile: voda, energija, zdravstvo, hrana, gledane iz raznih področij: kemija, biologija, etnologija, fizika, arheologija in geografija. Prenočišče smo imeli v stari osnovni šoli v Šentjerneju, kjer so kemiki imeli laboratorij. Ukvartili so se z analizo vode, elektroforezo in kromatografijo na papirju. V bližini so nam fiziki pokazali z raznimi primeri izrabljivanje sončne energije.

Za druga področja se je delovni dan vršil v glavnem na terenu. Vsako jutro po zajtrku smo odhajali s kombijem v določene vasi in okolici Šentjernej. Tu so bio-

logi zbirali razne rastline in jih zlagali v herbarije. Geografi so ugotavljali različnost, vplive in medsebojno soodvisnost tistih prirodnih in družbenih pojmov oz. romana dejavnikov, ki sodelujejo pri oblikovanju zemeljske površinske sfere kot celote ali njenih prostorskih delov.

Zanimivo in za našo sedanjost zelo važno je bilo delo arheologov, kateri so pri svojem delu našli razne izkopanine iz prejšnjih dob. Etnologi so nam prikazali odnos življenja ali življenjski stil v okviru stanovanja in doma, delovnega mesta, soseske, vaškega naselja ali mestne četrti. Pri svojem delu so se posluževali ustnih in pisanih virov. Ustne podatke so jim nudili informatorji na terenu.

Popoldne so se vršile razprave in predavanja o raznih področjih. Po večernji smo imeli razgovor o delu in pripravo za naslednji dan. Zadnja dva dneva smo pripravili material za zaključno razstavo.

Čeprav je bil delovni dan zelo natpan, smo le našli nekaj prostega časa, da smo navezali prijateljske stike z drugimi udeleženci tabora. Tega se je udeležilo okoli 50 mladih ljudi iz vse Jugoslavije, dva pa sta bila Nemca.

Obiskali smo tudi Kostanjevico, kartuzianski samostan Pleterje, tovarno zdravil »Krkav« v Novem mestu, kjer so bili naši sošolci na poletni praksi ter razne muzeje v Novem mestu in Zagrebu. Privadili smo se na takoj skupinsko življenje in delovanje, ki je povsem drugačno od našega. Dnevi so prehitro minili. Ob prihodu v Trst pa nas je čakala prijetna novica o novih prostorih za našo šolo. O tem pa več prihodnjič.

Tiziana in Vera

Tečaji »150 ur«

Ti tečaji za dosego diplome nižje srednje šole so dostopni vsem delavcem in odraslim, ki so dopolnili ali bodo dopolnili do 31. decembra 1979 šestnajst let starosti (za tiste, ki niso še dopolnili 23 let, je obvezna diplomska osnovne šole).

Tečaji so brezplačni. Trajajo eno leto (od 8. oktobra 1979 do 31. maja 1980), za skupno več kot 350 učnih ur. Učne načrte bodo udeleženci prediskutirali skupno s profesorji ob podprtju sindikalnih organizacij in v luč najpomembnejših dosednjih izkustev.

Komisijo, pred katero bo zaključni izpit, sestavljajo profesorji, ki poučujejo na tečaju. Po uspešno opravljenem zaključnem izpitu dobijo udeleženci diplomo nižje srednje šole.

Sindikat slovenske šole meni, da je nujno zagotoviti te tečaje tudi v slovenščini, zato je naslovil na ministrstvo za javno šolstvo ustrezno prošnjo, ki jo aktivno podpirajo šolsko skrbništvo, senatorka J. Gherbez in sindikalne organizacije Cgil-Cisl-Uil. V pričakovanju ugodnega odgovora vabi vse interesente, da izpolnijo obrazec za vpis, ki ga dobijo od 24. avgusta dalje na tajništvih občin Dolina, Repentabor, Zgonik, Devin-Nabrežina in ga izročijo v tajništvih omenjenih občin; nadalje na sedežih prosvetnih in športnih organizacij, v Tržaški knjigarni, ul. sv. Frančiška 20, tel. 73248 ter na sedežu sindikata slovenske šole, ul. Fabio Filzi 8, tel. 61193, to vsak torek in petek med 16. in 18. uro.

Tečaji se bodo vršili na slovenskih nižjih srednjih šolah in popoldanskih ali večernih urah. Na obrazcu je razpredelnica za oznako najbolj ustrezen šole in urnika.

Cim bo prišlo dovoljenje iz Rima, bodo interesenti obveščeni, da prinesajo še potrebine dokumente. Rok za vpis zapade 25. septembra.

50 let Ruskega zavoda v Rimu

15. avgusta 1929 je tedanji papež Pij XI. ustanovil zavod, v katerem bi se pripravljali duhovniki za delo v Rusiji. Zato se imenuje Ruski zavod ali Russicum. Prvi duhovniki, ki so dokončali študije v tem zavodu, so bili poslanici v velika evropska mesta, kjer so delovali med ruskimi izseljenci in beguncami. Po drugi svetovni vojni se je število beguncev pomnožilo in duhovnikom iz ruskega kolegija so se odprla nova področja dela.

Ruski zavod uporablja zadnja desetletja duhovnike tudi za ekumensko delo. Tudi več slovenskih duhovnikov se je izpolnjevalo v Ruskem zavodu v Rimu in sedaj širijo zanimanje za zedinjenje vseh kristjanov, tako dr. Stanko Janežič, dr. Angel Kosmač in dr. Jože Markuža.

★

• Med 36 milijoni prebivalcev Južne Koreje je 1,120.000 katoličanov, ki so porazdeljeni na 14 škofij. Katoliška Cerkev izdaja katoliški dnevnik, devet tednikov in štiri mesečnike.

• Mednarodno gibanje »Pax Christi« (Mir Kristusov) bo imelo svoj letoski Kongres v času od 2. do 4. novembra v Londonu. Geslo razpravljanj bo: »Prekupimo meče v lemeže!«

V počitniški koloniji v Comegliansu

SPREHODI, IZLETI IN IGRE — ZAPOSLENOSTI NE MANJKA

Slovenska Vincencijeva konferenca iz Trsta organizira že vrsto let gorsk počitniški kolonijo za otroke od 6. do 14. leta starosti. Zadnja leta je ta kolonija v prijazni vasici Comeglians v Karniji. Kraj leži ob glavni cesti, ki pelje iz Tolmeča v Sappado preden se začne vzpenjati cesta proti Rigolatu.

Predenji mesec je v koloniji letovalo 60 dečkov s Tržaškega in Gorškega. Dečki je zamenjalo preko 70 dečkic, ki so v koloniji prišle 30. julija in so se vrnili na svoje domove v Trst oziroma Gorico 23. avgusta.

To je idilična slovenska gorska kolonija, saj leži v prelepi zeleni dolini, obdani z gorami, med katerimi je tudi najvišji vrh Karnijskih Alp — Coglians in številnimi smrekovimi gozdovi.

Dnevni red je bil pač enak kot v ostalih kolonijah s to posebnostjo, da imajo otroci prilnost obiskati najznačilnejše kraje Karnije, kot so Ravascletto, Zoncolan, Ovaro, Tualis, Tolmezzo in druge. Vsak dan pa so bili na spredaji tudi krajši izleti v okolico Comegliansa. Poleg tega so imeli otroci tudi daljše izlete z avtobusom. Ob teh prilnostih so si ogledali jezero Verzegnisi nad Tolmečom, nato so bili na sedlu Mauria, v Auronzu, v Sappadi, v S. Stefano di Cadore in v Forni

Avoltri.

Ce je vreme nagajalo, otroci niso zgubili poguma, saj so imeli pred poslopjem kolonije velika igrišča za odbojko, košarko in tenis, za mlajše pa tudi vrtljak in gugalnice, nedaleč od poslopja pa nogometni igrišči. V takih primer

Romanje na Barbano

Kot vsako leto bo tudi letos 15. septembra na praznik Žalostne Matere božje goriško-tržaško romanje na Barbano. Vsaka župnija, kot običajno, poskrbi sama za prevoz. V Gorici je vpisovanje v cerkvi sv. Ivana.

Na Barbani bo koncelebrirana sv. maša ob 10.30, popoldne bo pa slovesna pobožnost ob 16.30 v gradeški baziliki, kjer letos praznujejo 1400-letnico, od kar je bila posvečena. Tudi naše dežele do Drave so spadale pod patriarha, ki je bival v Građevu, potem ko je moral zapustiti Oglej; zato je prav, da tudi mi slovensko proslavimo ta jubilej.

Naši verniki so lepo vabljeni na to romanje in pričakujemo, da se bodo kot prejšnja leta v velikem številu odzvali.

Pristojbina za motorni čoln iz Gradeža na Barbano in nazaj je pri skupnem listku 1.700 lir za odrasle in 1.000 lir za otroke pod desetim letom.

Rupa-Pec

Poletnih počitnic je konec. Zopet se pričenja fizično delo, pa tudi na kulturnem polju bo spet postal živahno. V našem kraju obstajajo kar trije pevski zbori: mladinski, mešani in moški. Ta teden smo že pričeli z vajami kot tudi s pripravo na nedeljski izlet, ki bo obenem gostovanje pri naših beneških bratih.

Obiskali bomo vas Kozico v Šentlenartski dolini, kjer je za župnika Rino Marčič. Prav je, da se spet podamo v Beneško Slovenijo, saj že nekaj let nismo bili tam. Odhod avtobusa bo iz Rupe izpred Ožbotove gostilne to nedeljo 2. septembra točno ob 9. uri. Vabimo tudi vse naše prijatelje zborovskega petja in vesele družabnosti, da se nam z osebnimi avtomobili pridružijo ter tako prispevajo k uspehu izleta.

Slovo s taborjenja doberdobskega volčičev in veveric

V soboto 25. avgusta so imeli doberdobski volčičev in veverice polno obiskovalcev. V Skopo, kamor so si začasno postavili svoj »vlog« so namreč pripravili njihovi starši. Malčki so se jih sicer zelo razveselili, hkrati pa jim je bilo ob misli na povratek hudo pri srcu. Zdi se, da se kar niso mogli sprizagniti s tem, da bodo morali prekiniti tako pestro skavtsko življenje.

Nekoliko utrudljiva, a kljub temu sila zanimiva sta bila celodnevna izleta v Štanjel in Škocijanske Jame. Najboj napet pa je bil dan, ko so se vršila športna tekmovanja. In kakšna poezija zvezcer ob taborjem ognju! Njihov mali svet se je sedaj obogatil s kupom novih izkušenj. Nudila se jim je lepa priložnost, da so se medsebojno še bolj povezali in okreplili prijateljske vezi. Spoznali so, kakšni so pogoj za pravilno medsebojno sožitje.

Preden so se razšli, so starši zapeli nekaj skavtskih pesmi. Staro župnišče se je tedaj skoraj treslo od mogočnega petja in razposajenega kričanja.

Zadnja pa je bila na vrsti Pesem slovesa. Kako so jim tedaj zažarelci obrazili! V srcu so sklenili, da bodo vnaprej s še večjo vremeno sodelovali v naši organizaciji in še iskali novih tako bogatih srečanj.

Neukrotljiva mačka

Slovenci po svetu

XX. Slovenski dan v Torontu

V Torontu (Kanada) so letos 29. julija priredili že dvajseti Slovenski dan. Značilnost letošnje prireditve, ki je pritegnila blizu tisoč naših rojakov je bila, da so se je udeležili gostje iz Argentine, iz Clevelandu in celo iz domovine. Sv. mašo je daroval župnik Sv. Vida iz Clevelandu rev. Borštnar, od tujih gostov pa je imel nagovor Marjan Loboda, znan javni delavec iz Buenos Airesa. Poljaki so predvajali izredno lep spored s folklorno skupino. Glasba je bila slikovita z menjačom se ritmom in zelo lepe narodne noše. Na prireditvi so prodajali značke za ta dan v slovenskih narodnih barvah in kot vsako leto je bil tudi letos na voljo slovenski tisk.

■ Na gori Langkofel (Sassolungo) na Južnem Tirolskem je šest mladih Nemcev med 16. in 18. letom zgrmelo v sto metrov globok prepad. Pet se jih je ubilo, le eden je postal pri življenu.

V soboto 15. sept. se polnoštevilno udeležimo vsakoletnega goriško-tržaškega romanja na Barbano!

Ediju Devetaku v spomin

29. avgusta 1946 pogrešan
6. septembra 1946 najden mrtev

Ze teče triintrideseto leto,
odkar v mladeničkem še cvetu
ti je bilo življenje vzeto,
končal si hojo na tem svetu....

Z bodečo žico ti mučitelj
ustavil zadnje je korake,
Kajn — narodni osvoboditelj? —
te pahnil je med smrtne mrate.

Družina zbrana: oče, mati, brat, sestre
v skrbih in boli točijo solzé,
v skrbih in boli mislijo na te,
v skrbih in boli mučijo srce:

»Se vrneš, Edi, dragi, mili,
naj Jezus dobr si te usmili,
naj vrne te na dom nazaj,
da nas osreči tvoj smehljaj...«

Bežijo ure, dnevi in noči,
pa Edija še ni in ni...«

Molitev materina: »Bog, moj Bog,
le ti veš, kje je moj otrok,
o, vrni mi ga, vrni, vrni...«

Zaman... Več ne bolé ga trni,
oči, ki svetu so umrle,
so v rajsko slavo se zazrtle.

Trpljenje tvoje v zmage venec
se čudežno je spremenilo —
vsem drag nam boš ostal kot zvest
[Slovenec]

Podtrnovski

OBVESTILA

Vsakoletna duhovna obnova za družbine in žene bo v nedeljo 9. septembra v Zavodu sv. Družine. Začetek ob 9. uri, zaključek s sv. mašo ob 18. uri. Duhovno obnovno bo vodil misjonar Janko Kosmač.

Izlet v Canale d'Agordo, rojstni kraj paapeža Lucijana. Kot smo že poročali, bo priredila župnija Gabriele-Vrh v soboto 8. septembra izlet v ta kraj, ki ga je preteklo nedeljo obiskal tudi paapež Janez Pavel II. Odhod ob 5.30 (ne ob 6. uri, kot je bilo dan, ko so se vršila športna tekmovanja). Sprejema do srede 5. septembra tudi uprava našega lista. Cena 7.500 lir na osebo. Postanek ob 5.45 v Gabrijah, na Vrhu odhod ob 6. uri.

Širite „Katoliški glas“

Sindikat slovenske šole - Gorica obvešča zainteresirane, da je bil jesenski seminar v Sloveniji preložen na čas od 9. do 16. septembra 1979. Spremenjen je bil tudi kraj. Seminar bo v Kranju v hotelu Creina. Vabljeni so učitelji in profesorji (10 mest). Kdor se hoče seminarja udeležiti, naj naslovi pismeno prošnjo na sindikat. Udeleženci se morajo javiti v recepciji omenjenega hotela 9. septembra ob 18. uri.

V soboto 15. septembra bo veliko vsakoletno primorsko romanje na Barbano. Pri Fortunatu v Trstu se lahko vpisuje predvsem tisti naši Tržačani, ki nimajo v svoji župniji slovenskega duhovnika. Odhod tega avtobusa s trga Oberdan ob 7.30. Druge informacije pri Fortunatu.

Tudi Tržačani se lahko udeležijo slovenskega romanja v Rimu od 15. do 18. oktobra. V Rimu smo dobili hotel za 55 oseb, toda v hotelu moramo vsaj do 17. septembra potrditi z aro naš prihod. Zato je nujno, da se novi romarji takoj vpisujejo in sicer izključno pri Fortunatu v Trstu. Mesta v avtobusu se delijo po vrstnem redu vpisa. Stroški se poravnajo takoj ob vpisu; kdor odstopi, dobi vse nazaj. Tudi za to skupino velja isti spored kakor za naše sedanje potovanje. Romarje spremljata dva duhovnika. Vse druge informacije pri Fortunatu. Ne zamudite izredne priložnosti, saj bo romanje s tisoči Slovencov res izredno!

Stalno slovensko gledališče v Trstu razpisuje mesto vratarja. Pogoji: končana obvezna šola, odslužen vojaški rok, obvladovanje slovenščine. Pismene prošnje spremjam uprava SSG v Trstu, ul. Petronio 4 (Kulturni dom), do 30. avgusta.

Poslovilno popoldne 5. avgusta: pogled na del udeležencev skavtskega »Jamboree 1979«

Sport

XI. Športni teden v Števerjanu

Nedelja 2. septembra ob 11. uri v Formentinijevem parku nogometna tekma med moštvi Britof : Dolenji konc. Ponедeljek 3. sept. ob 20.30 Dama, Torek 4. sept. ob 20.30 Namizni tenis. Sreda 5. sept. ob 20.30 Odbojka v Katoliškem domu v Gorici; srečanje med ekipama Britof : Dolenji konc. Četrtek 6. sept. ob 20.30 Streljanje z zračno puško. Petek 7. sept. ob 20.30 Tučenje. Sobota 8. sept. ob 20.30 Maratonski tek. Nedelja 9. sept. ob 11. uri v Formentinijevem parku nogomet za mlajše; srečanje med ekipama Britof : Dolenji konc.

Odbor je med drugim določil, da bodo vsi tisti, ki želijo tekmovati, za vpis prispevali: starejši za damo, namizni tenis, streljanje in tučenje po 1.000 lir, mlajši pa 500 lir.

Biragli 12.000; Ernest Brissi ob krstu sinčka Danijela 5.000; Tavčar-Sosič Angela v spomin pok. mame Ane 17.000; družina Lenassi Norka in Vili (Kanada) v zahvalo 20.000; tetu Silva in stric Nino v spomin nečakinje Marije Roza 10.000; Viktorija Sosič in Mario 20.000; razni 7.000; N. N., Trst 100.000; Marija Kravanja Sosič v spomin svojih pokojnih 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda v Domu: Viktorija Sosič, Općine 10.000; družina iz Rovinja 10.000; družina dr. Zlobec namesto cvetja v spomin pok. K. Bajc 10.000; T. Gorica 20.000; N. N., Domio 5.000; N. N., Domio 20.000; N. N., Trst 15.000; N. N., Trst 20.000; N. N., Trst 50.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Trst 10.000; Vera Turk, Trst 30.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog po vrnji, rajnim pa daj večni pokoj!

★

Ljubljanska TV

Spored od 2. do 8. septembra 1979

Nedelja: 9.30 Priljubljene zgodbe, 9.55 in 13.55 Svetovno veslaško prvenstvo na Bledu. 20.05 Med nebom in zemljo. 20.45 Moč in nemoč gverile, v Latinski Ameriki. 22.15 Nogomet Dinamo : Crvena zvezda.

Ponedeljek: 17.45 Domovina belih medvedov. 18.45 Mladi za mlade. 20.20 A. Hieng: Večerja za Milico, drama. 21.30 Kulturne diagonale.

Torek: 17.20 Turčija. 17.50 Pisani svet. 18.45 Ukradeni in okradeni. 20.20 Črna vzena. 21.10 H. de Balzac: Cesar Birotteau.

Sreda: 17.10 Jabolko. 17.25 Svetovno veslaško prvenstvo na Bledu. 20.05 Igre brez meja. 21.30 Žabe, zadnje lastovke, film. 21.50 Nogomet Hajduk : Dinamo.

Četrtek: 16.00 Svetovno veslaško prvenstvo na Bledu. 16.25 Nogomet Velež : Rijeka. 18.20 Mala čebelica, otroška oddaja. 18.45 Nadobudneci. 20.20 Gospod Tochi, japonski film.

Petak: 17.25 Usoda nekega Charlieja. 17.40 Priljubljene zgodbe. 18.05 Ansambel Avsenik. 18.45 Spektar. 21.15 Junaki serijskega filma. 22.40 Nočni kino.

Sobota: 10.05 Po sledih napredka. 10.55 in 13.55 Svetovno veslaško prvenstvo na Bledu. 17.55 Konec počitnic, poljski film. 20.20 Tolstoj: Ana Karenina. 21.20 Žepnina, ameriški film.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage

s. Ahacije Kacin

se iz srca zahvaljujemo vsem, ki so se v tako velikem številu poslovili od nje. Posebna zahvala naj gre msgr. F. Močniku in številnim duhovnikom za opravljene cerkvene obrede, šolskim sestrrom in njunima predstojnicama za prisrčno in slovesno počastitev njenega spomina in za oporo, ki so jo nudile nam, s. Rafaeli in s. Darini za ljubečo nego, ki sta jo posvečali pokojnici.

Gorica, 28. avgusta 1979

ZAHVALA

Ob odhodu v večnost naše drage sestre

Ahacije Kacin

se najiskrene zahvaljujemo msgr. Fr. Močniku za pogrebne obrede in vsej duhovščini tostran in onstran meje, redovnicam, darovalcem cvetja, vsem, ki so zanj molili in jo pospremili na njen zadnji poti ter na kakršen koli način počastili njen spomin.

Gorica - Trst, 22. avgusta 1979

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Julijskih krajine ob 11., 14., 19., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. ura sv. maša.

Casnikarski programi ob ponedeljku do sobote: Poročila ob 7., 8., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Julijskih krajine ob 8., 14., 19.15. Spored od 2. do 8. septembra 1979

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Mali koncert. 10.30 Kulturni prostor. 11.00 Pregled slov. tiska v Italiji. 11.05 Mladinski oder: »Copek«. 12.15 Na božna glasba. 14.10 Poslušajmo spet. 15.30 Lahka glasba. 16.00 Neposredni prenos »Draga 79«. 17.00 Mendelssohn: Simfonija št. 5 v D duru.

Ponedeljek: 8.05 Z novim dnem. 9.30 Pravljica. 10.05 Koncert. 11.35 Lahka glasba. 12.00 Ribe in morje. 13.15 Zborovska glasba. 13.